

„Понижен је човек код којег сам ја споменут, а он не упути благослов на мене. Понижен је човек којем је дошао Рамазан, а он се завршио пре него што му је опроштено. Понижен је човек чији су родитељи доживели старост у његовом присуству, а није заслужио Рај (својим добротворством према њима).“

Ебу Хурејра, радијаллаху анху, преноси да је Аллахов Посланик, алејхисселама, рекао: „Понижен је човек код којег сам ја споменут, а он не упути благослов на мене. Понижен је човек којем је дошао Рамазан, а он се завршио пре него што му је опроштено. Понижен је човек чији су родитељи доживели старост у његовом присуству, а није заслужио Рај (својим добротворством према њима).“

[صحيح] [رواه الترمذي وأحمد]

Посланик, алејхисселама, упутио је молбу за понижење три врсте људи, да им се носеви прилепе за земљу у знак понижења, срамоте и губитка: Прва врста: Онај коме је Аллахов Посланик, алејхисселама, споменут, а он не упути салават (благослов) на њега, рекавши „саллаллаху алејхи ве селлем“ или слично (алејхисселама). Друга врста: Онај ко је дочекао месец рамазан, али му је месец прошао, а да му нису опроштени греси због његовог немара у обављању добрих дела. Трећа врста: Човек чији су родитељи доживели старост у његовом присуству, али то није искористио да им чини добротворство па тиме заслужи Рај.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/6014>

